

GREEK DICTATOR WITH SOLDIERS.

General Metaxas, Dictator of Greece, and soldiers comparing Easter eggs at a celebration marking the Greek Orthodox Easter in Athens. General Metaxas said yesterday: "The time has come for all Greeks to fight to the death for all they hold dear."

Επανάστασης, όπως σημείωνε η The Sydney Gazette and New South Wales Advertiser (Σάββατο 17 Νοεμβρίου 1821):

Οι εφημερίδες του Παρισιού της 27ης (Απριλίου) δίνουν τις πιο θλιβερές λεπτομέρειες από την Κωνσταντινούπολη, εκ των οποίων τα ακόλουθα θα χρησιμεύσουν ως δείγμα: - Ο πρίγκιπας Κωνσταντίνος Μορούσι, πρόσφατα διορισμένος Διερμηνέας στην Πύλη, αποκεφαλίστηκε. Πολλοί Έλληνες έμποροι είχαν την ίδια μοίρα και άλλοι έχουν κρεμαστεί και στραγγαλιστεί στα σπίτια τους στο Βόσπορο. Ο νέος Βεζίρης Beuderit και ο Ali Pacha έφθασαν την 21η Απριλίου και την επόμενη μέρα ο σεβαστός Έλληνας Πατριάρχης συνελήφθη με εντολή του Σουλτάνου, καθώς βιάδιζε προς τον καθεδρικό ναό για να πραγματοποιήσει την Θεία Λειτουργία και στις πέντε το απόγευμα απαγχονίστηκε μπροστά από την είσοδο της Ελληνικής Εκκλησίας. Έξι Επίσκοποι οι οποίοι είχαν συγκεντρωθεί στην Εκκλησία για να βοηθήσουν στις επίσημες εκδηλώσεις της ημέρας, υπέφεραν με τον ίδιο τρόπο - και αρκετοί Χριστιανοί έχουν αλυσοδεθεί και φυλακιστούν. Εκατοντάδες έχουν πέσει θύματα της οργής του όχλου.

Η Κυριακή της Λαμπρής το 1914 ήταν στις 6 Απριλίου. Οι οργανωμένοι διωγμοί του γηγενούς ελληνικού στοιχείου της Θράκης από το τουρκικό κράτος έφθασαν σε τέτοιο βαθμό που το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ο μοναδικός προστάτης του Ελληνισμού των περιοχών αυτών, αναγκάστηκε τον Μάιο του 1914 να κλείσει του ιερού ναούς και τα σχολεία σε ένδειξη διαμαρτυρίας, να κηρύξει πένθος και την Εκκλησία εν διωγμό.

Το Πάσχα των Δυτικών το 1940 βρισκόταν σε εξέλιξη ο πόλεμος με τις δυνάμεις του Μουσσολίνι στα βουνά της Ηπείρου και αναμενόταν η εισβολή των Ναζί από στιγμή σε στιγμή.

Όπως έγραψε ο Lieutenant-Colonel Eugene Gorman στην εφημερίδα Truth (17 Μαΐου 1942) που βρισκόταν στο κέντρο της Αθήνας την Κυριακή των Βαΐων των Δυτικών (6 Απριλίου): «ο Ελληνο-Γερμανικός Πόλεμος ξεκίνησε κι εκείνο το βράδυ η Γερμανική Πολεμική Αεροπορία πέταξε τα Πασχαλινά αυγά της στον Πειραιά.»

Την Κυριακή του Πάσχα των Δυτικών (13 Απριλίου), οι Ναζί εξαπέλυσαν σφοδρή επίθεση εναντίον των Άνζακ στην αμυντική γραμμή Ολύμπου-Αλιάκμονα. Την επόμενη ημέρα, οι Άνζακ υποχρεώθηκαν να αποσυρθούν στις νέες θέσεις Λαμίας-Μπράλλου, στη «Γραμμή Θερμοπυλών». Μέχρι την Δευτέρα του Πάσχα των Ελλήνων (29 Απριλίου), σχεδόν 51.000 Άνζακ κι άλλοι Σύμμαχοι είχαν μεταφερθεί στην Κρήτη.

Όπως διαβάζουμε στον τύπο της Αυστραλίας, η πίστη και τα έθιμα των Ελλήνων γύρω από το Πάσχα παρουσιάζουν από χρόνια ενδιαφέρον για τους αρθρογράφους και το ευρύτερο κοινό. Διαβάζοντας αυτές τις λιγοστές γραμμές, αυτά τα σχόλια, μαθαίνουμε για το πως μας βλέπουν οι άλλοι. Μαθαίνουμε επίσης για το πως αλλάξαμε σαν λαός και ταυτόχρονα πως αποτελούμε συνέχεια ενός πανάρχαιου πολιτισμού. Αν και κάποια έθιμα έχουν αλλάξει, η ουσία της εορτής του Πάσχα δεν έχει αλλάξει. Η Λαμπρή ονομάζεται έτσι γιατί φέρει το μήνυμα της ελπίδας. Όπως περιγράφεται από μη-Ορθοδόξους, είναι εορτή ταυτόχρονα θρησκευτική αλλά και πολιτισμική.

Καλή Λαμπρή σε όλους.
Δρ Παναγιώτης Διαμάντης

ρωσης της Κρήτης, τόσο από τους Τούρκους όσο και από τους Αγγλο-Γάλλους.

Αφού περιγράψει - με λαμπρά χρώματα - τις στολές, τους χορούς, το φορτωμένο πασχαλιτικό τραπέζι, ο ανώνυμος ανταποκριτής κλείνει με το εξής σχόλιο:

«Ήταν ένα περίεργο μίγμα συμβολισμού και υλισμού. Υπήρχε μια πληθώρα ερεθισμάτων για τον νου και κάτι που αντιμαχόταν τις αισθήσεις, αλλά τόσο στην νηστεία όσο και στο γλέντι ήταν η ένταση της ζωής και δεν γινόταν να μην είναι εντυπωσιακή.»

Αυτά το ίδιο συναίσθημα εκφράζεται συνεχώς από Αυστραλούς συγγραφείς και σχολιαστές: Η αγάπη των Ελλήνων για την ζωή.

Για τον Signaller N.K. Harvey, η Θεία Λειτουργία της εκκλησίας μας παρουσιάζει «μοναδικό ενδιαφέρον για τους Αυστραλούς» στρατιώτες στην Λήμνο το 1915.

«Η Μεγάλη Εβδομάδα και η Λαμπρή συνέπεσαν με την διαμονή μας στο νησί και οι άνδρες της μονάδας μας ενδιαφέρθηκαν να δουν πως εόρταζαν οι Έλληνες. Υπήρχε άφθονος κωδωνοκρουσίες στις εκκλησίες και για μία-δύο ημέρες, λές και δεν θα σταματούσαν. Την Κυριακή της Λαμπρής δόθηκαν αμέτρητα βαμμένα Πασχαλι-

νά αυγά, δώρα από τους χωρικούς στους δικούς μας.»

Όπως και φέτος, το Πάσχα έπεσε στις αρχές Απριλίου το 1938. Η ανταποκρίτρια της εφημερίδας Sydney Morning Herald, Liska Woodhouse, με την σειρά της, επικεντρώθηκε στο αποκορύφωμα του Θείου Δράματος - τη Μεγάλη Παρασκευή και την Ανάσταση. Περιέγραψε την πομπή του Επιταφίου ως εξής:

«... και ύστερα πέρασαν κοπέλες ντυμένες με τα χιτώνες της αρχαίας Ελλάδος, κρατώντας πάνω από τις κεφαλές τους μεγάλα καλάθια με άνθους. Αυτό η μικρή ομάδα κοριτσιών ήταν, για μένα, το πιο εκπληκτικό και σημαντικό χαρακτηριστικό της πομπής, αφού, για μια στιγμή παρακολουθήσαμε ότι το μεγάλο Χριστιανικό δράμα αλλά κάτι αρχαιότερο, κάτι το οποίο είχε παρουσιαστεί εκατοντάδες φορές σε αυτή την ίδια την πόλη, την κηδεία του Άδωνη, ο θάνατος του οποίου συμβόλιζε το τέλος του έτους, και η ανάστασή του, την επιστροφή της Άνοιξης. Παράξενο το ότι αυτό θα ήταν στους εορτασμούς της Ορθοδόξου Εκκλησίας!»

Το Πάσχα όμως δεν είναι πάντα γιορτινή περίοδος για τον Ελληνισμό. Την Κυριακή του Πάσχα του 1821, σε αντίποινα για την έναρξη της